

I denne forbindelse henvises til den under nr. 55 omtalte lov om ændring i sygehusloven vedrørende behandlingsinstitutioner for alkoholskadede, der bygger på en anden af udvalget afgivet betænkning. Se endvidere den under nr. 75 omtalte lov om ændring i forsorgsloven vedrørende alkoholistforsorg m. v.

Der foreslås endvidere gennemført ændrede *takst- og refusionsbestemmelser*, hvorved udgifterne kommer til at hvile på et bredere grundlag, hvortil kommer enkelte andre forslag.

Lovforslaget svarede i det væsentlige til det af udvalget udarbejdede forslag. Under folketingets behandling foretoges enkelte ændringer, hvorved bl. a. ordene „arbejdsanstalt“, „forsørgelsesanstalt“ og „anstalt“ overalt i forsorgsloven erstattes af „forsorgshjem“ og „hjem“.

Lovens hovedbestemmelse går ud på en ny affattelse af forsorgslovens § 36.

Ifølge dennes stk. 2 kan et forsorgshjem *inddeles i flere afdelinger*. Bestemmelsen indeholder i øvrigt kun det hidtidige minimumskrav, nemlig at der skal findes sygestuer.

Ifølge stk. 3 kan socialministeren imidlertid i forbindelse med godkendelsen stille fordringer med hensyn til hjemmets nærmere indretning m. v., herunder om eventuel opdeling i flere afdelinger. På hjemmene skal være mulighed for at give de indlagte en *passende beskæftigelse*, og til hjemmene skal knyttes *personale, der har forudsætninger for at udføre et forsorgsarbejde* blandt de indlagte.

Socialministeren drager ifølge stk. 4 omsorg for, at der *ved enkelte forsorgshjem* kan drives en *særlig lægelig og social behandling*. Det hertil fornødne personale skal i det omfang, hvori det er muligt, tillige drive en rådgivende virksomhed for de øvrige forsorgshjem. Endvidere drager socialministeren omsorg for, at der *ved nogle forsorgshjem* indrettes *lukkede afdelinger* til modtagelse af de personer, der i medfør af denne lov skal anbringes i en sådan afdeling.

Loven vil med hensyn til ændring af behandlingsmulighederne ikke medføre radikale omlægninger af den bestående institutionsforsorg. Man har været af den opfattelse, at det relativt lille klientel ikke finansielt kan begrunde en fuldstændig omlægning af anstaltsforsorgen. Det forudsættes derfor, at man også fremtidig i hovedsagen skal anvende de bestående